

[Mose Hansen.]

lærerne understreger netop dette, at de mangler forsøgsgårde og institutioner, ved at søge penge til oprettelse af sådanne gårde, der enten underlægges skolen direkte eller søges oprettet sammen med nærtstående institutioner. Faglærerne søger at komme i forbindelse med de produktive husdyr som kvæg, svin og fjerkræ, og de søger i særdeleshed at komme i forbindelse med maskinerne. Samtidig skal der være jord til rådighed til forsøg og forskning. Det er derfor meget forkert, som det nu gøres i bemærkningerne til lovforslaget, at sætte øskerne om flytning i forbindelse med yderligere praktisk uddannelse af de studerende. Det er ikke det. Nej, øskerne om flytning dikteres af ønsket om at skabe sådanne vilkår, at faglærerne inden for de forskellige studieretninger kan udøve en forskningsopgave, samtidig med at de får bedre hjælpemidler til deres undervisning af de studerende, og det sidste er i høj grad tiltrængt.

Spørgsmålet om landbohøjskolens placering er ikke noget nyt problem. Det har været fremdraget, hver gang der skulle foretages udvidelser, og det har væsentligt været de samme argumenter, man har fremført mod skolens flytning. Et af de argumenter, man har ført meget kraftigt frem, er hovedstaden som kulturfaktor for de unge. Det kan jeg nu ikke se har megen vægt. Jeg mener i hvert fald, at man overdimensionerer dette arguments betydning. Det er beklageligt, at mange, når de kommer inden for Valby Bakke, tror, at der ikke findes nogen verden udenfor. Senest har man klart fået udtryk for det i den udtalelse, der kom fra det lægevidenskabelige fakultet i København angående oprettelse af det tredje medicinske fakultet i Odense.

Den kulturelle påvirkning, de studerende modtager i undervisningen, må være ens, enten skolen ligger i hovedstaden eller et andet sted i landet. De andre kulturfaktorer, man påberåber sig, er radio, biografer,

restaurationer, bryggerier o. s. v., som findes lige så vel ud over landet som i hovedstaden. Så er der teatre, kunstsamlinger og museer. De er måske nok større og bedre udbygget i hovedstaden, men det er et spørgsmål, hvor meget de studerende bruger dem; jeg tror ikke, det er særlig meget.

Af det, jeg allerede har sagt, fremgår, at vi anser en udbygning på Frederiksberg for urealistisk, også hvis kun hovedafdelingerne bliver på Frederiksberg. Forskningsafdelinger vil da skyde op ude over landet, så både de studerende og lærerne skal bruge deres tid til bil- og buskørsel mellem hovedafdelingerne og specialafdelingerne. Det bringer også spørgsmålet om Københavns trafikvæsen ind i billedet. Jo flere virksomheder og undervisningsanstalter der trækkes til København, des større trafikale vanskeligheder bliver der, og des større udbygning af trafiknettet i storbyen kræves der.

Vi anser derfor en flytning af skolen for det rigtige både af faglige, administrative og decentraliseringsmæssige grunde.

Det har været nævnt, at der kan blive besvær med flytningen. Jeg kan ikke se andet, end at disse besværligheder må kunne overvindes lige så vel her i Danmark som andre steder; og magter de, som står for ledelsen af landbohøjskolen, ikke denne flytning — hvis den bliver vedtaget — findes der sikkert inden for landets grænser rationaliseringseksperter, som kan tilrettelægge flytningen, så den kan ske hurtigt. Der er ingen tvivl om, at hvis man vedtager en udflytning af skolen, vil undervisningen kunne påbegyndes i visse afsnit, før den nye skole er fuldstændig færdigbygget. Vi mener, det vil være kortsynet politik at udbygge skolen på det sted, hvor den ligger, og vi håber, der snarest vil blive truffet en afgørelse, som tager de rette hensyn til de faglige og samfundsmæssige forhold, idet skolen dog er landbrugets og folkets skole, ikke de studerendes og lærernes skole.

Landbrugsministeren (*Skytte*): I lighed med ordførerne har jeg haft lejlighed til